

ряду правил, зокрема, пошуку основними політичними блоками природних союзників для спільної діяльності у складі парламентської більшості, порозуміння стосовно основних напрямів та цілей майбутньої діяльності, розподіл посад в коаліційному уряді і узгодження програми його діяльності. Відповідно, коаліція має формуватись за принципом максимально закритих коаліцій. На шляху до реалізації вказаної мети варто зазначити важливість наявності фракційної дисципліни в межах коаліції.

Як бачимо, загальносвітові тенденції свідчать, що зміни сучасних партійних систем перебувають, здебільшого, поза інституційною та нормативною складовими політичної системи. Тому перехідним державам варто усвідомити, що процес становлення стабільних партійних систем може бути досить тривалим. З огляду на це, постійна зміна виборчого законодавства, нормативні обмеження в утворенні або діяльності партій не будуть ефективними для вирішення нагальних суперечностей формування партійної системи в Україні.

В цілому можемо зазначити, що деякі суперечності становлення партійної системи в Україні, зокрема недовіра до партій як інституту представництва інтересів, олігархізація внутрішньопартійного життя, позаідеологічний характер партійного розмежування, спотворення волі виборців у ході формування коаліцій, мають об'єктивний характер. Проте порівняно із західними державами набувають загостреного характеру внаслідок низького рівня політичної культури та відсутності загальносвітових правил політичної гри.

Список використаних джерел

1. Арон Р. Демократія і тоталітаризм / Арон Р. – М.: Текст, 1993. – 303 с.
2. Гончарова Т. Особливості процесу формування парламентських коаліцій / Т. Гончарова // Віче. – 2008. – №5. – С.18–29.
3. Оксак О. Відповідальність проти популізму: виборці, партії та уряд у демократичному суспільстві / О. Оксак // Нова політика. – 2000. – №1. – С.16–22.
4. Паламарчук В. М. Трансформації демократії та пошук стратегії суспільно-політичного розвитку України: Монографія / Паламарчук В. М., Литвиненко О. В., Янішевський С. О.; Національний ін-т стратегічних досліджень. – К.: НІСД, 2003. – 120 с. – (Серія «Стратегія політики і політичний аналіз»; Вип.7).
5. Партійна система сучасної України: еволюція, тенденції та перспективи розвитку: матеріали міжнародної науково-практичної конференції. 24–25 листопада 2011 р. – К.: ІПІЕНД 2012. – 588 с.
6. Партійна система сучасної України до і після Майдану: зміни, тенденції розвитку, суспільні запити. Аналітична доповідь Центру Разумкова 16 вересня 2015 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://old.razumkov.org.ua/upload/1442416518_file.pdf
7. Пшизова С. Н. Демократия и политический рынок в сравнительной перспективе / Пшизова С. Н. – Полис. – 2000. – №3. – С.6–17.
8. Примуш М. В. Головне в партбудівництві, або без чого не можна обійтись / М. В. Примуш // Трибуна. – 2008. – №7/8. – С.32–34.
9. Швед Ю. Відносини виборців і політичних партій як предмет наукового аналізу / Ю. Швед // Політичний менеджмент. – 2008. – №2. – С.19–32.
10. Lehmbruch G. Consociational Democracy, Class Conflict, and the New Corporatism / G. Lehmbruch // Philippe C. Schmitter und Gerhard Lehmbruch, eds.: Trends toward corporatist intermediation. – London, 1979. – P.53–61
11. Putnam R. Bowling Alone: America's Declining Social Capital / Putnam R. // Journal of Democracy 6:1 – Jan 1995. – P.65–78.

References

1. Aron R. Demokratija i totalitarizm / Aron R. – M.: Tekst, 1993. – 303 s.
2. Goncharova T. Osoblyvosti procesu formuvannja parlaments'kyh koalicyj / T. Goncharova // Viche. – 2008. – №5. – S.18–29.
3. Oksak O. Vidpovidal'nist' proty populizmu: vyborci, partii' ta urjad u demokratychnomu suspil'stvi / O. Oksak // Nova polityka. – 2000. – №1. – S.16–22.
4. Palamarchuk V. M. Transformacii' demokrati' ta poshuk strategii' suspil'no-politychnogo rozvytku Ukrai'ny: Monografija / Palamarchuk V. M., Lytvynenko O. V., Janishev'skyj S. O.; Nacional'nyj in-t strategichnyh doslidzhen'. – K.: NISD, 2003. – 120 s. – (Serija «Strategija polityky i politychnyj analiz»; Vyp.7).
5. Partijna systema suchasnoi' Ukrai'ny: evolyucija, tendencii' ta perspektyvy rozvytku: materialy mizhnarodnoi' nauково-praktychnoi' konferencii'. 24–25 lystopada 2011 r. – K.: IPIEND 2012. – 588 s.
6. Partijna systema suchasnoi' Ukrai'ny do i pislja Majdanu: zminy, tendencii' rozvytku, suspil'ni zapyty. Analitychna dopovid' Centru Razumkova 16 veresnja 2015 roku [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: http://old.razumkov.org.ua/upload/1442416518_file.pdf
7. Pshizova S. N. Demokratija i politicheskij rynek v sravnitel'noj perspektive / Pshizova S. N. – Polis. – 2000. – №3. – S.6–17.
8. Prymush M. V. Golovne v partbudivnyctvi, abo bez chogo ne mozhna obijtysja / M. V. Prymush // Trybuna. – 2008. – №7/8. – S.32–34.
9. Shved Ju. Vidnosyny vyborciv i politychnykh partij jak predmet naukovogo analizu / Ju. Shveda // Politychnyj menedzhment. – 2008. – №2. – S.19–32.
10. Lehmbruch G. Consociational Democracy, Class Conflict, and the New Corporatism / G. Lehmbruch // Philippe C. Schmitter und Gerhard Lehmbruch, eds.: Trends toward corporatist intermediation. – London, 1979. – P.53–61
11. Putnam R. Bowling Alone: America's Declining Social Capital / Putnam R. // Journal of Democracy 6:1 – Jan 1995. – P.65–78.

Gaponenko V. A., Candidate of Political Science, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Political Science and National Security, Kyiv National Economic University named after V. Hetman (Ukraine, Kyiv), pvagap@ukr.net

Political party in the process of institutionalization of democracy in Ukraine

The purpose of the article is to elucidate the general world tendencies of functioning of parties, in the context of their influence on the institutionalization of democracy in Ukraine.

A set of general scientific methods was used to write the article, in particular, comparative, dialectical, systemic, synergetic. A non-institutional approach was used to promote the consideration of democratic transit as a continuous process with many variants of democratization outcomes, depending on the intentions and goals of the main political actors.

Conclusions. On the basis of a comparative analysis of some contradictions between Ukrainian and Western party systems, the main tendencies that determine the institutionalization of democracy, including the crisis of classical institutions of civil society, party identification, party leadership, have been identified. The recommendations on possible ways to optimize the influence of political parties on the process of institutionalization of democracy in our country are also given, in particular, promoting the development of other forms of group identification, raising the level of trust in the party as an institution of democracy, legislative regulation of the creation, interaction and activity of parliamentary coalitions.

Keywords: multiparty system, party identification, party leadership, party coalition, institutionalization of democracy.

* * *

УДК 327. 82

Головань О. О.,
кандидат політичних наук, AG Consulting Group,
Chairman (Україна, Київ),
aleksandr.golovan@gmail.com

ЕВОЛЮЦІЯ ПОЛІТИКИ АДМІНІСТРАЦІЇ ДОНАЛЬДА ТРАМПА ЩОДО УКРАЇНИ В СУЧАСНІЙ ПОВІСТЦІ ДНЯ

Метою даної статті – є аналіз зовнішньої політики США, яку проводить адміністрація Президента Дональда Трампа в сучасній системі міжнародних відносин в контексті перспектив для України. Під час написання зазначеної статті, автором були використані наступні методи: аналіз, синтез, порівняння. Основні висновки дослідження полягають в тому, що в найближчому

майбутньому США, не зважаючи на основні аспекти передвиборчої програми Президента Дональда Трампа, продовжуватиме підтримувати Україну. Останній все ж в цих двохсторонніх відносинах варто більше покладатися на власні сили та ресурси, посилювати діалог з Європейським Союзом, зважати на переключення уваги адміністрації Трампа із зовнішньої політики на внутрішню.

Ключові слова: Д. Трамп, Україна, П. Порошенко, Росія, війна, Сполучені Штати Америки, відносини, мир, популізм.

Актуальність теми дослідження зумовлена необхідністю цілісного і більш поглибленого дослідження процесів розвитку сучасних міжнародних відносин в умовах, що США залишаються ключовим актором міжнародної системи постбіполярного періоду. Дослідження сучасних основ зовнішньої політики адміністрації Дональда Трампа є актуальним і дискусійним з огляду на проєвропейський вибір геополітичного розвитку України, складні російсько-українські відносини, загалом проблеми, які стоять перед українською демократією. Відтак встановлення змісту і форм сучасної зовнішньої політики США щодо України, відтворення найбільш цілісного уявлення про механізми і способи реалізації її концептуально-теоретичних основ у сенсі її еволюції синхронно до історичного процесу та глобального розвитку безперечно можна вважати необхідним і актуальним для розробки основ новітньої української міжнародно-політичної практики.

Метою статті є дослідження зовнішньої політики адміністрації Д. Трампа щодо України в сучасній системі міжнародних відносин.

Варто сказати, що відносини України і США розпочалися задовго до отримання незалежності. Адже в якості країни переможниці у II світовій війні Україна отримала можливість брати участь в роботі структур ООН, мати своє міністерство зовнішніх справ і загалом отримувати міжнародний досвід. Звичайно це відбувалось під пильним контролем центру – Москви, але саме з 1945 р. розпочалась взаємодія між українськими радянськими дипломатами та американськими.

З набуттям незалежності Україна стала об'єктом геополітичної гри всіх ключових гравців світу – США, Росії, Китаю та ЄС. У глобальному масштабі, і самі ці інтереси США в Україні напряму пов'язані з протистоянням із Росією. Однак Сполучені Штати не розглядали Україну в якості стратегічного економічного партнера, але проводили в країні послідовну політику, яка спрямована на засвоєння населенням демократичних цінностей, як головної гарантії збереження і розвитку демократії в світі, розповсюдження ліберально-демократичної форми правління і державного устрою. Проте, можна підкреслити опосередковану підтримку з боку США майбутнього членства України в ЄС, що створює сприятливі умови для інтеграції в інститути ЄС і США, диверсифікувати свою політику під різними ракурсами в тих чи інших напрямках. Ключовими у співпраці США з Україною розглядається безпекова і євроінтеграційна політика, поглиблення енергетичного співробітництва, ринкові перетворення із залученням міжнародних фінансових інституцій, робота у галузі міжнародної ядерної безпеки. У двосторонньому співробітництві США–Україна головна роль відводиться саме питанням безпеки. Традиційно вважається, що для ЄС і США стабільна Україна потрібна саме як потенційна противага Росії, зв'язок між останньою й Західним світом.

Якщо проаналізувати передвиборчу риторику Д. Трампа, щодо України, то стає зрозумілим, що

нинішній господар Білого дому погано орієнтується в міжнародній політиці, він імпульсивний, часто змінює свою думку і на його думку проблемами України повинна більше цікавитись Європа. У 2014 році, ще не будучи кандидатом у президенти, він заявляв: «США закликали Росію не вторгатися до України. Росія каже США, що не вторгатиметься, а тоді голосно сміється!» [1]. Тобто тут ми бачимо, що з однієї сторони Трамп зацікавлений у врегулюванні російсько-українського конфлікту, правда не зрозуміло на чий він стороні, а з іншої вважаємо, що цей месенжд більше стосується критики млявої зовнішньої політики Б. Обами і схвалення рішучих дій В. Путіна.

У 2015 р. Д. Трамп своїми заявами продовжував демонструвати, що інтереси США та України не мають нічого спільного. Відносно інтеграції до НАТО він заявив: «Увійде (Україна) чи не увійде, мені все одно. Увійде – чудово. Не увійде – чудово. Мені не подобається те, що діється в Україні. Але це проблема, яка зачіпає Європу набагато більше, ніж нас. Отож вони повинні взяти на себе частину відповідальності» [2, с. 444]. Отже, цим Трамп усувається від вирішення українських проблем і показує, що США не цікаві європейські справи.

18 липня газета The Washington Post повідомила про те, що штаб Трампа видалив проукраїнські формулювання з платформи Республіканської партії за тиждень до партійного з'їзду. Водночас, переважна більшість республіканців, які відповідають за зовнішню політику у Вашингтоні, підтримують рішення надати Україні легальну зброю. Штаб Трампа видалив формулювання на підтримку озброєння України, і навіть вирівав, здавалось б, безневинний пасаж із платформи, де йшлося: «Сьогодні ідеал єдиної і вільної Європи після закінчення Холодної війни зазнає серйозного випробування через військову агресію Росії в Україні. Український народ заслуговує на наше захоплення і підтримку в своїй боротьбі» [3]. Отже, на той час програми вирішення української проблеми в Трампа не було.

Якщо проаналізувати економічну частину його передвиборчої програми, то видно, що планувалося збільшення витрат на армію та інфраструктуру США, отже шанси України отримати легальне озброєння чи більшу фінансову допомогу, ніж є зараз (близько 300 млн. доларів) зменшуються. Також передбачалось переважання відносин з РФ, спільна боротьба з ІДІЛ, зменшення фінансування НАТО. Ці напрямки у поєднанні з тим, що Дональд Трамп публічно схвалював дії президента Росії В. Путіна, дають можливість зрозуміти, що на шальках терезів: «США понад усе» і Україна, перевагу здобуде США. Україна ж має входити в сферу інтересів Росії. А отже з цього випливала нова Ялтинська угода, що мала б закріпити за Росією її сферу впливу, зокрема й Україну.

Логічною за своїм характером була телефонна розмова між Д. Трампом та В. Путіним 14 листопада 2016 р. Сторони обмінялися думками, щодо російсько-американських відносин і вирішили їх покращувати.

Наступного дня, 15 листопада 2016 р. Президент України П. Порошенко провів телефонну розмову із Д. Трампом. Під час неї він поздоровив його із перемогою, а також запевнив у готовності до активного співробітництва із новою адміністрацією в інтересах

укріплення стратегічного партнерства [4]. Було обговорено дії адміністрації Обами по зупиненню російського нападу, останній було названо саме агресією, а не громадянською війною. Отже, саме з цього кроку П. Порошенко розпочав перший етап перемовин з Д. Трампом. Про зустріч на даний момент не йшлося, однією з причин експерти називають скандал навколо голови передвиборчої кампанії П. Манафорта, який, свого часу, очолював передвиборчу кампанію В. Януковича.

Пізніше, вже прийнявши присягу президента США, Дональд Трамп в інтерв'ю газеті «The New York Times» зауважив: «Одна з речей, які мене дратували, – це була Україна. Зараз я повністю за Україну. У мене є друзі, які живуть в Україні, однак, не так давно, коли українська проблема виникла, і Росія пішла на конфронтацію, у мене не було враження, що хтось переймається цим більше, ніж ми. Нас те, що відбувається в Україні, зачіпає найменше, бо ми розташовані від неї найдалі. Однак, схоже, їхні сусіди про це не говорять. Подивіться на Німеччину, на інші країни – не схоже, щоб вони дуже переймалися... Тож я здивувався, чому країни, які межують з Україною і розташовані з нею поряд, не переймаються цією проблемою більше?» [5]. Отже, він тут перекладає вину за конфронтацію конфлікту на Росію, але для його розв'язання вказує на необхідність реакції з боку сусідів України – Польщі, Німеччини, усуваючи таким чином США від вирішення європейських проблем. Тобто його економічний націоналізм продовжує впливати на кроки в міжнародній політиці.

Перша зустріч між представниками українського політикуму і президентом США відбулася 2 лютого під час Національного молитовного сніданку. Україну представляла лідерка партії «Батьківщина» – Ю. Тимошенко. Так як розмова носила приватний характер, то про її зміст дуже мало інформації. Сторони висловились лише про забезпечення безпеки України та про подовження російських санкцій. З самого початку ця зустріч не мала нести якогось стратегічного значення, це була просто пар-кампанія для Тимошенко, щоб представити себе в якості міжнародно визнаного лідера і витіснити Порошенка у владі [6].

10 травня віце-президент Майк Пенс та Дональд Трамп зустрілися з міністром закордонних справ Павлом Клімкіним та послом України в США Валерієм Чалим. Як заявляє прес-служба Білого дому президент підкреслив незмінну підтримку США суверенітету і територіальної цілісності України. Він підкреслив, що Мінські угоди, залишаються найбільш реальним шляхом до миру. Після цієї зустрічі президент говорив з міністром закордонних справ і підтвердив підтримку Україною і його бажання працювати з нашими українськими партнерами, щоб мирно вирішити конфлікт США [7]. Перед тим президент США зустрівся з С. Лавровим та послом Росії в США С. Кисляком. Тут сторони обговорили сирійське питання, дотримання мінських домовленостей. За результатами цих зустрічей Трамп опублікував твіт з хештегом «Давайте досягнемо миру» [8].

Як зазначає у підсумку цих зустрічей видання The Washington post, цей твіт показує слабкість Трампа відносно Росії і прихильність його до В. Путіна. Але на словах адміністрація Трампа підтримує Україну. Держсекретар Рекс Тіллерсон сказав, що Сполучені

Штати будуть продовжувати підтримувати санкції. «Ми не підтримуємо і будемо протидіяти російським зусиллям щодо зміни меж території України», сказав він на зустрічі міністрів НАТО. Віце-президент Пенс підтвердив прихильність до збереження суверенітету і територіальної цілісності України [9].

Важливим політичним фактором, що може грати на руку Україні є сенат США, де напередодні візиту президента України П. Порошенка було прийнято новий пакет санкцій проти Росії. Вони стосуватимуться банківського сектору, металургійної, енергетичної, машинобудівної, кораблебудівної галузей російської економіки. Такий крок сенаторів, республіканців і переважної більшості демократів, викликав критику адміністрації Трампа, адже це її думку може призвести «до згорання діалогу з Росією» [10].

20 червня відбулася зустріч президентів США та України в Овальному кабінеті Білого дому. Як зазначив Д. Трамп: «це велика честь бути тут з президентом Порошенком, президентом України. Це той регіон, до якого була прикута вся наша увага, і ви це раніше бачили і всі про це читають. У нас було дуже гарне обговорення, ці переговори продовжаться протягом дня. Я вважаю, що було досягнуто значного прогресу. Сторони домовились про посилення військово-технічної співпраці, допомогу США у визволенні заручників [11]. Отже, внаслідок даної зустрічі сторони перейшли від заяв до практичних кроків. Український президент вперше на такому високому рівні отримав можливість напряму поспілкуватися з президентом США і отримав безпосередні запевнення в підтримці цілісності України.

Таким чином, розглядаючи еволюцію політики адміністрації президента США Д. Трампа щодо України можна зробити такі висновки:

1. Зовнішня політика США відносно України змінилася після Революції гідності і початку військових дій на Сході. В цей період США ввели декілька пакетів санкцій проти Росії та розпочали надавати консультаційну, фінансову та військову (не летальну) підтримку Україні.

2. На початку своєї виборчої кампанії Д. Трамп позитивно ставився до дій російського президента В. Путіна, а Україна, була для нього «terra incognita» і загалом європейською, а не американською проблемою. Впливовим чинником на погляди кандидата були давні економічні зв'язки Трампа і російського бізнесу, бажання показати слабкість, пасивність адміністрації Обами, нерозуміння міжнародної політики і прагнення ізолювати США від світових проблем, а також те, що його передвиборчий штаб очолював П. Манафорт.

3. Ситуація визнання Трампом України отримала новий поштовх після завершення виборчих перегонів, під час формування кабінету та налагодження перших дипломатичних зв'язків між двома країнами. В цей час відбувся ряд телефонних розмов, зустрічей на найвищому рівні, на яких було обговорено питання безпеки, цілісності, військової та гуманітарної співпраці. США заявили про підтримку України, її суверенітету, було вирішено активно протидіяти російській агресії та зробити все можливе для втілення Мінських угод. Такі прагматичні дії дають підстави прогнозувати подальше розгортання вектору співпраці між США та Україною в майбутньому, а також сприятимуть втіленню мирних

домовленостей з Росією та загалом відновленню кордонів нашої держави. Все ж, незважаючи на ці сприятливі для України домовленості, варто більше уваги приділяти реформуванню економіки, судової та правоохоронної системи, боротьбі з корупцією, шукати своє місце в ЄС та зміцнювати оборонний сектор країни.

Список використаних джерел

1. Trump D. The U.S. has appealed to Russia not to intervene in Ukraine – Russia tells U.S. they will not become involved, and then laughs loudly! [Electronic resource] / Twitter. – Regime to access: <https://twitter.com/realdonaldtrump/status/439389810269380608> (28.02.2014). – Title from screen.
2. Вонсович О. С. Перемога Дональда Трампа на президентських виборах у Сполучених Штатах Америки: перспективи для України / О. С. Вонсович // Збірник наукових праць «Гілея: науковий вісник». – 2017. – №115. – С.442–446.
3. Мурський М. Клінтон, Трамп і Київ між ними: як результат виборів у США вплине на Україну [Електронний ресурс] / <https://voxukraine.org>. – Режим доступу: <https://voxukraine.org/2016/08/04/clinton-trump-kyiv-ua> (04.08.2016). – Назва з екрану.
4. Гетьманчук А. З чим Україна йде до Америки Трампа та як зберегти підтримку США за нового президента [Електронний ресурс] / <https://www.eurointegration.com.ua> – Режим доступу: https://www.eurointegration.com.ua/articles/2017/01/20/7060370/view_print/ (20.01.2017). – Назва з екрану.
5. Transcript: Donald Trump Expounds on His Foreign Policy Views [Electronic resource] / The New York Times. – Regime to access: http://www.nytimes.com/2016/03/27/us/politics/donald-trump-transcript.html?_r=2 (26.03.2016). – Title from screen.
6. Ukraine tries to persuade Donald Trump not to give up on it / <http://www.economist.com> – Regime to access: <http://www.economist.com/news/europe/21716811-petro-poroshenko-and-his-opponents-vie-america-support-against-russia-ukraine-tries> (09.02.2017) – Title from screen.
7. Readout of Vice President Mike Pence's Meeting with Foreign Minister Pavlo Klimkin of Ukraine / <https://www.whitehouse.gov> – Regime to access: <https://www.whitehouse.gov/the-press-office/2017/05/10/readout-vice-president-mike-pences-meeting-foreign-minister-pavlo> (10.05.2017) – Title from screen.
8. Трамп опублікував пост з фото Лаврова і Климкіна і призвав к миру [Електронний ресурс] / <https://www.svoboda.org> – Режим доступу: <https://www.svoboda.org/a/28481768.html> (12.05.2017). – Назва з екрану.
9. Amanda Erickson Trump's tweet on Russia and Ukraine wasn't just silly: It's bad diplomacy / <https://www.washingtonpost.com> – Regime to access: https://www.washingtonpost.com/news/worldviews/wp/2017/05/12/trumps-tweet-on-russia-and-ukraine-wasnt-just-silly-its-bad-diplomacy/?utm_term=.a9b196f2d9fa (12.05.2017) – Title from screen.
10. Richard Lardner Tillerson warns against steps that cut off talks with Russia / <https://www.washingtonpost.com> – Regime to access: https://www.washingtonpost.com/politics/tillerson-warns-against-steps-that-cut-off-talks-with-russia/2017/06/13/c6127aa8-5066-11e7-b74e-0d2785d3083d_story.html?utm_term=.5060a75312ff (13.06.2017) – Title from screen.
11. Зустріч Порошенка і Трампа: підсумки переговорів [Електронний ресурс] / <https://www.rbc.ua> – Режим доступу: <https://www.rbc.ua/ukr/news/vstrecha-poroshenko-trampa-itogi-peregovorov-1497975891.html> (20.06.2017). – Назва з екрану.

References

1. Trump D. The U.S. has appealed to Russia not to intervene in Ukraine – Russia tells U.S. they will not become involved, and then laughs loudly! [Electronic resource] / Twitter. – Regime to access: <https://twitter.com/realdonaldtrump/status/439389810269380608> (28.02.2014). – Title from screen.
2. Vonsovych O. S. Peremoga Donald'a Trampa na prezident's'kykh vyborah u Spoluchenyh Shtatah Ameryky: perspektyvy dlja Ukraїny / O. S. Vonsovych // Zbirnyk naukovykh prac' «Gileja: naukovyj visnyk». – 2017. – №115. – С.442–446.
3. Murs'kyj M. Klynton, Tramp i Kyї v mizh nymy: jak rezul'tat vyboriv u SSHa vplyne na Ukraїnu [Elektronnyj resurs] / <https://voxukraine.org>. – Rezhym dostupu: <https://voxukraine.org/2016/08/04/clinton-trump-kyiv-ua> (04.08.2016). – Nazva z ekranu.

4. Get'manchuk A. Z chym Ukraїna jde do Ameryky Trampa ta jak zberegy pidtrymku SSHa za novogo prezidenta [Elektronnyj resurs] / <https://www.eurointegration.com.ua> – Rezhym dostupu: https://www.eurointegration.com.ua/articles/2017/01/20/7060370/view_print/ (20.01.2017). – Nazva z ekranu.

5. Transcript: Donald Trump Expounds on His Foreign Policy Views [Electronic resource] / The New York Times. – Regime to access: http://www.nytimes.com/2016/03/27/us/politics/donald-trump-transcript.html?_r=2 (26.03.2016). – Title from screen.

6. Ukraine tries to persuade Donald Trump not to give up on it / <http://www.economist.com> – Regime to access: <http://www.economist.com/news/europe/21716811-petro-poroshenko-and-his-opponents-vie-america-support-against-russia-ukraine-tries> (09.02.2017) – Title from screen.

7. Readout of Vice President Mike Pence's Meeting with Foreign Minister Pavlo Klimkin of Ukraine / <https://www.whitehouse.gov> – Regime to access: <https://www.whitehouse.gov/the-press-office/2017/05/10/readout-vice-president-mike-pences-meeting-foreign-minister-pavlo> (10.05.2017) – Title from screen.

8. Tramp opublikoval post s foto Lavrova i Klimkina i prizval k miru [Elektronnyj resurs] / <https://www.svoboda.org> – Rezhym dostupu: <https://www.svoboda.org/a/28481768.html> (12.05.2017). – Nazva z ekranu.

9. Amanda Erickson Trump's tweet on Russia and Ukraine wasn't just silly: It's bad diplomacy / <https://www.washingtonpost.com> – Regime to access: https://www.washingtonpost.com/news/worldviews/wp/2017/05/12/trumps-tweet-on-russia-and-ukraine-wasnt-just-silly-its-bad-diplomacy/?utm_term=.a9b196f2d9fa (12.05.2017) – Title from screen.

10. Richard Lardner Tillerson warns against steps that cut off talks with Russia / <https://www.washingtonpost.com> – Regime to access: https://www.washingtonpost.com/politics/tillerson-warns-against-steps-that-cut-off-talks-with-russia/2017/06/13/c6127aa8-5066-11e7-b74e-0d2785d3083d_story.html?utm_term=.5060a75312ff (13.06.2017) – Title from screen.

11. Zustrich Poroshenka i Trampa: pidsumky peregovoriv [Elektronnyj resurs] / <https://www.rbc.ua> – Rezhym dostupu: <https://www.rbc.ua/ukr/news/vstrecha-poroshenko-trampa-itogi-peregovorov-1497975891.html> (20.06.2017). – Nazva z ekranu.

Holovan O. O., Candidate of Political Science, AG Consulting Group, Chairman (Ukraine, Kyiv), aleksandr.golovan@gmail.com

The evolution of D. Trump administration's policy towards Ukraine in today's order of the day

The purpose of this article is an analysis of US foreign policy conducted by the administration of President Donald Trump in the modern system of international relations in the context of Ukraine's prospects. During writing article, the author used the following methods: analysis, synthesis, comparison. The main conclusions of the study are that in the near future, the United States, despite the populist election program of President Trump, will continue to support Ukraine. However, the last one still needs to rely more on its own forces and resources, strengthen dialogue with the European Union, and pay attention to shifting the attention of the Trump administration from foreign policy to the internal one.

Keywords: Donald Trump, Ukraine, P. Poroshenko, Russia, war, United States of America, relations, peace, populism.

УДК 94:35.081(470+571)«18»

Павленко О. І.,
аспірант кафедри міжнародних
та регіональних студій, Національний
педагогічний університет ім. М. П. Драгоманова
(Україна, Київ), pavlenkoaleksandr214@gmail.com

Відповідальність чиновницького апарату підросійської України за порушення службових обов'язків в XIX ст.

Розкрито зміст державної політики щодо відповідальності чиновницького апарату підросійської України за порушення службових обов'язків. Досліджено основні заходи щодо видів відповідальності чиновників перед державою. Проаналізовано джерела та історіографію проблеми дослідження. Циркулярні та укази Сенату, які видавалися відносно чиновницького апарату, також справи державних службовців різних рангів, які мали нести відповідальність за порушення своїх прямих обов'язків. Були присутні різновидність покарань, які